

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 8 frt — kr.
 Félévre . . . 4 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy hónapra . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádossy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szordán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereskedésben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér). Böhme Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedésében.

A legnagyobb magyar emlékezete.

Hosszú száz év fordult az elmúlt idők végtelen zajába. Egy évszázad ez, mely e nemzetnek szellemóriásokat szült, hogy legyenek nagy emberek, a kik a fölvilágosodottság, a haladás, a szabadság lángoló szövéténekével kezökben vezessék e hont „egy szebb jövő felé.”

A fölvilágosodottság Deákban, a szabadság Kossuthban, a haladás gr. Széchenyi Istvánban hirdeti, hogy mit tett e század a nemzeti aspirációk hálás ugyan, de végtelen sok akadályllyal teli mezején.

Egy nemzetet fölemelni a kor színvonalára: ez jutott osztályrészül e triásznak, a melyből 1891. évi szeptember 21-én gr. Széchenyi jelentőségteljes alakja bontakozik ki.

Épen száz éve, hogy „a legnagyobb magyar” csillaga föltűnt az égnek boltozatján, hogy majdan hirdesse a magyar nemzetnek a haladás géniuszának érkezését; hogy tudassa e nemzeti megifjodását váró országgal „hogy jönni fog, hogy jönni kell egy jobb kornak, a mely után ima két százezrek ajakán.”

Meghozta 1791. szeptember 21-ike nekünk azt a férfit, a kiben alapvetőjét látja e nemzet a nemzeti haladás és vagyonosodásnak! Meghozta nekünk gr. Széchenyit, a ki nemzetbaldogító eszméinek gigászi erejével vezeté e hont; a ki lángelméjének művei által jótévője lön nemzetének és megtörhetlen erejű tevékeny-

séggel igyekezett fölvenni ezen országot arra a magaslatra, a melyről jóslatszerűleg ő maga hirdeté átszellemült lélekkel azon örökké emlékezetes szavakat: „hogy Magyarország nem volt, hanem lesz.”

Széchenyi korszakalkotó munkája reánk nézve az 1825. évi országgyűléssel kezdődik. Nagyratörő lelke közel huszonöt éven át még az éjjelt is nappallá tevén — fáradtságot nem ismerő munkában a politikai irodalom, hazai alapítások és vállalatok létrehozásában találta államférfiúi nagyságának küldetését.

Törekvéseinek legfőbb célja volt: a magyar nemzetiséget kifejtve és erősítve, a magyar alkotmányt igazán szabadelvű irányban gyökeresen átalakítani és a magyar nemzet anyagi erejét, nemzeti vagyonosodásunkat emelni, az országot és fővárost a kereskedelem, a haladás emporiumává tenni, hogy az emelkedjék, virágozzék, hogy . . . és most serczegő tollam megakad. Most látom csak mire vállalkoztam, kit akartam tollam gyengeségével kegyeletre méltatni.

Hol van arra eröm, méltatására egy oly magasröptű lélek alkotásának, mint Széchenyink volt; honnét meritsek annyi méltató erőt, hogy csak halvány vázlatát adjam azon férfiú működésének, a kiről magasztalót írni nem nehéz dolog, de alkotásának bámulatos szellemét a kornak fölfoghatóvá tenni annál nehezebb!

A nemzet most ünnepelni fog. Ünnepegni száz éves fordulóját, hogy a nemzeti triász egyik tagja született; hogy kegye-

lettel adózzék azon férfiú érdemeinek, a ki jövetelével a nagy Magyarország előhírnöke lön.

Az eszme, melyet termőmagként elvetett, hogy él, azt ma is láthatjuk, mert lehetetlen el nem ismerni, hogy mai iparunk és kereskedelmünknek alapköveit Széchenyink raká le.

Nemzetgazdászati eszméi termékeny talajra találtak e nemzet kebelében és egy érett nép, a magyar nép kellett hozzá, hogy a siker elmaradhatatlan legyen. Ez a siker képezi ma büszkeségünket, mert benne egy oly fának gyümölcsét élvezzük, a melyet Széchenyi ültetett.

Az egész ország hazafias közönsége velünk érez e napon, midőn — gyenge szavakban bár — adózzunk Széchenyi emlékezetének!

Az idő mulik, az emlék marad. Nem az az emlék, a mely a tudományos akadémia előtt ércbe öntve hirdeti az ősök dicsőségét, hanem az, a mely egy nemzet kebelében a soha meg nem szünő hála és kegyelet érzelmeit fakasztja oly férfiak iránt, a kiknek nevében él a nemzet.

Most Széchenyi emlékezetének napja van! Rakjátok oda — kik hozzá közel vagytok — a mozdulatlan ércszoborhoz élő kegyeletünk jelvényét, hogy a mi érzeményeink az ő emlékét fölmagasztosítsák.

A nemzet elmélkedik, a nemzet érez, midőn a legnagyobb magyar születésének száz éves fordulópontját ünnepli, mert tudja e nép, hogy Magyarország alkotmányos fönnállása ezeréves fordulójának ünnepi lap-

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Az én verseim.

Az én kis verseim szerény kis virágok,
 Mezei virágok;
 Divatos szalónban, aranyos tartóban
 Egyik se pompázott.

A falu csendjében, erdőben, ligetben
 Szedegettem össze,
 Szálanként tevém el. Nem volt, a ki őket
 Bokrétába kösse.

Mint a jó szeretet ápolja, neveli
 A kisedet árvákat:
 Úgy gondozom én is igaz érzellemmel
 E pár virágszálat.

Ha elkívánkozik egy-egy néha tőlem
 Ki a nagy világba,
 Lemetszem a szárnyát, — senki meg ne tudja,
 A mi szívem bántja.

Olykor egy koszorut kötözök belőlük
 Jó anyám sírjára,
 Oda illenek ők: szent hely e sír nékem,
 Szeretet oltára!

Olykor egyet viszek s könyvek közt teszem le
 Egy parányi sírra,

Jaj, hogy ez a kis sir szívem nagy bánatját
 Megtartani bírja.

Virágot virágnak, hervadót letörtnek,
 Az én kis lánykámnak:
 Szívemnek panasza, lelkemnek keserve
 Tán hozzája szállnak.

Nebány szálat viszek a kis kápolnába,
 A Mária-képre —
 Fogadásom tartja, itt fénylett rám ujra
 A szeretet fénye.

Egy-kettőt fölviszek a pusztuló várra
 Kegyelet jeléül,
 Hogy él még a magyar! porladó hősöknek
 Hadd vigyék meg hírül.

A többit, a többit . . . meg ne kérdezzétek,
 Hogy én kinek szántam,
 S mi minden rejtőzik a még megmaradott
 Egy pár virágszálaban!

Névtelen.

Salzkammerguti képek és a bajor Königssee.

I.

G m u n d e n és v i d é k e.

Linznél vasútra ülve, Leonding, Pasching, Horsching, Otterring és Marchtrenk egymáshoz közel eső állomások elhagyása után, jól mivelt földeken, gyönyörű gazdaságokon keresztül, kel-

lemes lankás vidéken haladva a csinos fekvésű Wels*) városát érintjük, melynek szép góth-styllű katolikus és protestáns templomai messzire magaslának ki.

A nagyszertű lovassági kaszárnyát balra hagyva sebesen robogó vonatunkról balról egy pillanatra föltűnik Trauneeck, jobbról Puchberg vára, s Gunskirchen állomás után nemsokára Lambachban vagyunk, hol a Gmundenbe vivő régi vaspályára szállunk át.

Lambach a Traun partján gyönyörű fekvésű jelentékeny helység, a lambachi grótok régi, festői várával és szép nagy benzés kolostorral,**) s a mint a vonat egy szép zöld erdőn keresztül és a Traun hidján átrogog, jobbról föltűnik Alt-Lambach a maga regényes fekvésében.

Gyönyörű fenyő-erdők, majd gazdag gyümölcsösök közt haladva elérjük Roitsham állomást. A falu nem látszik, s a rozszant ócska állomási épület a gyümölcsösök közt úgy áll, mint nálunk egy közönséges szőlő-pajta. Majd folyvást vadregényes, sötét erdőben, az úgynevezett „Fallholz“-ban haladunk, — jobbról lent mélyen a

*) Wels régi eredetű; római Coloniának tartják (Ovilabis). A kerületi kapitányság székhelye és gazdag város. Itt halt meg I. Miksa császár 1519-ben. V.

**) E kolostort Adalbert gróf wüzburgi püspök alapította 1056-ban. Gazdag könyvtár és gyűjtemény. Mind a város, mind a kolostor sok sanyargatást állott ki 1626-ban a paraszt-háborúban, valamint 1805, majd 1809-ben a francia háborúban is. V.

ján Széchenyi örök emlékü alakja emelkedik ki és lelke a túlvilági éjhomályból e szavakat súgja nekünk: „Magyarország nem volt, hanem lesz!”

Egry Dezső.

Az utolsó forradalmi proklamáció.

Az 1848—49-iki szabadságharc emlékeinek kiállítása nemcsak ama nagy idők nagy eseményeiről szóló képekben, nemcsak a vértanuktól maradt drága ereklyékben gazdag, hanem a függetlenségi harczra vonatkozó okmányokban is. A proklamációk gyűjteményében állandó élelnek érdeklődés tárgya az utolsó forradalmi kiáltvány, a mely a kiegyezés előtt négy évvel, 1863. nov. 24 én kelt s a következőleg hangzik: Kossuth Lajos Kormányzó Rendeletéből

Az Országos Függetlenségi Bizottmány

A Nemzethez.

Tántorithatlanul él Nemzetünk keblében a hű ragaszkodás az 1849-iki zászlóhoz. Minden alkut kizáró határozottsággal el van a Nemzet nagy többsége tökélyre leráznai Hazánkról a gyűlölt német uralom jármát.

De mert nemzeti életünk küljelenségei újabb időben ez eltökélésel nem voltak összhangzásban, Hazánk természetes szövetségeseinél külföldön Nemzetünk határozottsága iránt kétség támadott.

E kétség volt a legnagyobb akadály Kormányzónk útjában Hazánk felszabadításának biztosítására intézett törekvéseinél.

Ez akadálnak elhárítását sürgős parancsoló szükségé teszi a világesemények legújabb fordulata, mely az idegen járomban szenvedő népeknek a felszabadulásra kedvező kilátást ígér.

Életjelt kell adnunk; miszerint természetes szövetségeseink meggyőződjenek, hogy a közös ellenség ellen a Magyar karjára biztosan számithatnak. — Gonddal kell lennünk! hogy az események fordulata felett megfélemlített Osztrák ámitásai Nemzetünket hálába ne kerithessék. — Készülünk kell! hogy a kedvező alkalmat erélyesen felhasználni képesek legyünk.

Ezeknek eszközlése végett Kossuth Kormányzó úr minden ezelőtti megbízatásokat megszüntetve egy új Országos Bizottmány alakítását tartván szükségesnek elrendelni: ezennel tudtul adatik a Nemzetnek, hogy e rendelet következtében az Országos Függetlenségi Bizottmány megalakult s hogy az, czélul tűzve ki magának az 1849-iki Függetlenségi Nyilatkozat valósitását, az ügyeknek Hazánk választott Kormányzójától vett s veendő utasítások szerint vezetését minden áldozatra kész határozottsággal kezeibe vette.

A Bizottmány megvárja a Nemzet hazafias érzelmeitől, hogy körülmény szerint kiadandó rendeletei kész engedelmességgel, irányadásai követéssel, intézkedései közremunkálással s foga-

natosítással találkoznak. — Az 1849-iki zászlónak mind nyílt, mind különös figyelemmel kísérendő harczos elleneit komolyan inti, hogy minden fondorkodásoktól, a honarulásra mért büntetés terhe alatt, óvakodjanak. — Mindenestre pedig kinyilatkoztatja az Országos Függetlenségi Bizottmány, hogy rendeleteinek sikert, intézkedéseinek fogamatot szerezni tudand is, el is van határozva.

Legyen a nemzet jó reménnyel. Készüljön minden becsületes hazafi a cselekvéshez! — Jel-szavunk: 1849 és győzelem!

Kelt Buda-Pesten, November 21-kén, 1863.

„Az Országos Függetlenségi Bizottmány“ feliratu pecsét helye.

A pecsét köralkal bir s oly nagysága, mint az ezüst egy forintot. Közepén zászlóktól környezve Magyarország czimere látható. Az egyik zászlón „Kossuth,“ a másikon „1849“ olvasható. A pecsét körirata: „Országos Függetlenségi Bizottmány.“

HIREK.

— (Dulánszky Nándor) megyés püspökünk csütörtökön reggel érkezett meg Nádasdórol, hol körülbelül másfél hetet töltött.

— (A honvédség köréből.) A 19. honvéd gyalogezred ezredese Suchy Ágoston nyugalomba vonult, mely alkalomból szolgálatai elismerésül a 3-ad osztályu vaskorona-rendet kapta.

— (A prezumpatív trónörökös megyénkben.) Ferencz Ferdinánd főherczeg hetfőn Pécsen keresztül Laskafalura érkezett, honnan Albrecht főherczeg főherczeg-laki birtokára utazott, hogy az ottani szalonka-és szarvas-vadászatokon részt vegyen. A főherczeg, kinek kíséretében Croy Károly herczeg hadtestparancsnok utazott, Pécsen keresztül utazóban nem, csak Barsdon szállt ki a vonatból, hol a pályaudvaron többekkel hosszabban és igen élénken beszélgetett. A vadászatok — hir szerint — kitűnően sikerültek, s midőn a főherczeg két napi ott tartózkodás után elvált, megígérte, hogy legközelebb ismét lerandul Baranyába.

— (A gimnáziumi Széchenyi ünnep) nem e hó 20-án — mint tervezve volt — hanem e hó 21-én d. u. 4 órakor tartatik meg, mivel 20-án József főherczeg érkezése elvonná a közönséget az ünnepélytől. — Széchenyi Istvan gr. születésének százados évfordulójanak ünnepélyét a tornacsarnokban tartják meg, a következő műsorral: 1. „Nemzeti ima“ Bartay Edétől. Előadja a főgimn. énekkar. 2. „Széchenyi Istvan gr., mint a magyar nemzet regenerátora.“ Szabad előadás. Tartja Békefy Remig dr., főgimn. tanár. 3. „Hymusz“ Kölcseytől. Előadja a főgimn. ének-

kar. 4. „Széchenyi emlékezete“ Arany Jánostól. Szavalja Tichy Sándor, főgimn. VII. o. tanuló. 5. „Induló“ Kückentől. Előadja a főgimnáziumi énekkar.

— (A káptalan új ügyésze.) A pécsi káptalani-pappnöveldei és székesegyházi uradalmak rendes ügyészévé Hinka László püspöki jogtanácsos neveztetett ki. Ezen alást előbb Danitz Antal ügyvéd töltötte be.

— (Öngyilkos kocsis.) Csuh György marczali illetőségű 35 éves kocsis szerdán reggel fölakasztotta magát. Az öngyilkos kocsis az utóbbi időben majdnem minden nap becsipett, minek folytán kötelességeit is elhanyagolta. Szerdán reggel is annyira berugott, hogy gazdája kénytelen volt helyette napszámot fogadni. Ez annyira bántotta az „önérzetes“ kocsiat, hogy ismét az „in vino veritas“ elvét praktizálta. Fellesege mindenütt kereste, s csak a délutáni órákban találta meg a szénapadláson fölakasztva. Az orvosi segély hasztalan volt, mert többé nem lehetett életre hozni. Ugy látszik részeg állapotban határozta el magát e végzetes tette, melyet józan állapotban aligha követett volna el, mert ismerősei azt mondják, hogy különben nagyon is féltette a becses életét.

— (A pécsi főgimnáziumba) a most meginduló iskolaévre 378 rendes nyilvános tanuló vétetett föl.

— (Hymen.) Denk Lajos baranyamegyei pénztari tiszt csütörtökön délután 4 órakor vezette oltárhoz Vízkelety Fennena kisasszonyt, Vízkelety Imre nyug. pénzügyi tanácsos leányát. A kizárólag családi körben tartott esküvőn, mely a székesegyház plébánia-kápolnájában ment végbe, mint tanúk: Vízkelety Gusztáv, torontálmegyei főszolgabíró, s Rapun Jenő nyug. m. kir. honvéd alezredes szerepeltek. Örömanya: Vízkelety Gusztávné. Nyoszolóleányok voltak: Vízkelety Claire, Sziberth Terka, Sziberth Méda és Kristóf Irma kisasszonyok; vőfélyek Szinkovich Károly, megyei aljegyző, Majorossy Viktor, Ludovica academiái növendék és Schüsler Károly Bácsmegyéből. Az esketési szertartást Feszti Károly dr. vál. püspök, pécs egyh. kanonok végezte. — Kammerer Miksa bakházai földbirtokos eljegyezte kisjeszeni és megyefalvai Jeszenszky Tivadar ibafai földbirtokos leányát: Emma kisasszonyt. — Nagyszigei Szily Tamás, Szily László baranyamegyei alispán fia, eljegyezte Somssich Mariskát, Somssich Andor saardi földbirtokos leányát.

— (Rongyot a kis rongyosoknak.) A mi lapunk már annyiszor melegítette föl a „Rongyos egyesület“ eszméjét, hogy végre a városi szegényügy rendezésére hivatott választmány is fölmelegedett a szép czél iránt. A „Rongyos egyesület“ ugyan — mint ilyen — még nem alakult meg, de nincs is arra szükség, ha az előbb említett „szegény-választmány“ (Furesa cím, de azért megfelel.) pótolni fogja azt az egyesület,

Traun folyó rohan velünk ellenkező irányban, hol eltűnve, hol ismét előkanyarodva s Traunfall állomásnál, kik a szép természeti tüneményben gyönyörködni akarnak, kiszállanak s megnézik a mintegy negyedóra járást eső szép vizesést. Nem sokára a kies fekvésű Eichberg-Steiermühle*) állomást elhagyva, mely fölött a hegytetőn épült festői vár uralg, a Traun folyót körítő zöld erdőből itt ott egy nyílason egy-egy pillanatra óriási kékes-szürke bércek csúcsai látszanak, s jobbról, lent a fenyvesektől borított szép völgyben föltáru Laakirchen helység, melynek a sötétzöld fenyő erdő alatt elterülő világoszöld fensíkra helyezett, szép fehér kökerítéssel övezett temetője csúcsives faragott kapujával kellemtelén nyílik a háttérben fölmeredő Höllel hegység rengeteg ormaira, s túl ezeken a Dachstein hóborított csúcsára. Ismét erdők közt robot vonatunk, s Oberweisot elhagyva, pályánk rohamos eséssel lefelé halad, jobbról hirtelen tárul a láthatár, a Cumberlandi herczeg remek villája látszik, s Engelhof állomáson túl egy merész fordulat után megnyílik a fölséges kép: lent a lábaink alatt terül óriási bércektől körítve a bajos Traun tó gyönyörű kék tükre, s Gmundenben vagyunk.

*) Steiermühlében híres papírmalom, a Wiener Tagblatt és Illustrirte Zeitung papírjait itt gyártják. V.

Gmunden a szép Traun tó északi végén, a Traun folyó kifolyásánál félkörben, amphitheaterszerűleg terül el. Körötte és fölött nyugatról és északról az itt lejtős zöld hegyoldalokon nagyszerű parkok, üdítő sétányok, remek villák, s alatta közvetlen a tó partján nyugat felé vonulva, az igéz Esplanade — ez a fölséges sétatér.

A Esplanaderól elragadó kilátás nyílik a tóra, mely mint faragványos domború keretbe foglalt óriási ováltükrő tündöklök a minden oldalról körítő hatalmas bércek között, s északi végén a kies fekvésű város képezi a disz-csokrot. A tó színe kék, elül sötétebb, odább világos azur, rajta mint röpke vizimadár a számtalan fürge kis sandolin siklik tova, s evezős gondolák futkároznak szerte szét mint prédát hajhászó kormoran csapat, s bent messze, túl a közepén, mint kiterjesztett szárnyú jégmadár, méltóságosan úszik az Ebensee felé vonuló helyi gőzhajó. Balról a tavat szegélyező hegység első része, a szép Grünberg, gyönyörű erdővel van borítva, melyből odább egy óriási, kékesfehér, szürke színbe játszó sziklahegy mered ki; túl rajta a bizarr alaku Traunstein rengeteg sziklatömege, — s e közt a háttérben a Hochriedel kopár csúcsa mered az égnek. Távolabb az előtér felé a Hochkogel, Hochlindach és Erlakogl aczélszürke, kékes fehér és gyenge violaszínnel fölségesen árnyalt bérctömegek szegik be a láthatárt. Jobbról a

bajos Esplanade, odább a gyönyörű Sartori villa, s föllebb a zöld hegyoldalon a számtalan szebbnél szebb nyári lak, s a tóba beszögzelve Orth, s mint kis sziget, az ódon kastély*) s ezeken túl már a Höllel hegység kolosszális bércei emelkednek, melyeknek lábainál a tóba beszögző Traunkirchen helység szép templomával és ódon várával a Sonnenstein szirt tövében, festői fekvésében elragadó képet ad. Itt már úgy látszik, mintha az óriási szirtek, melyeknek szeszélyes alakzatai különböző színárnyalatokat váltanak, mindkét oldalról összeérnének, s a tó további részét eltakarva szem elől, a tónak vége volna. A háttérben, a rettenetes sziklaszörnyeken túl, egyes mélyedések vagy nyergek fölött még az Eibloupf, Hochbiru, Hollenkogl, Hoheschrott sat. külön csúcsai meredeznek.

Reggel a város fölötti kálváriáról, vagy ha nem kiméled testedet, s nem félsz a fáradtságtól, a Grünberggről vagy a Hongarról még fölségesebb a kilátás s a Salzkammergut gyönyörűt, a gyönyörű Traun tavat még jobban at-

*) A vár egy kis szigeten bent a tóban 121 méter hosszú hid által van a helységgel és kastéllyal összekötve. Az eltűnt Salvator János főherczeg tulajdona. Bent az udvarban a tulajdonosok czimerei a falon sorban kifestve, s a birtoklási idő aláírva. A tulajdonosok közt van Ferencz József király ő fölsége is. János főherczeg birtokába 1876-ban ment át.

mely hivatalos lenne a szegény iskolásgyermekeket téli ruhával ellátni. A szegény sorsu iskolásgyermek főrubázására az iskolaszék által kiküldött bizottság sajnos tapasztalja azt, hogy a borvankrajczárokból s a „Pécsi Takarékpénztár” által évenként adott nagylelkű segélyből nem képes a mindig szaporodó ruhátlan szegény gyermekeket fölöltöztetni. Siralmas látvány az, hogy a szegény gyermekek miként dideregnek rongyokba burkolva, a mik bizony nem védik meg a kis nyomorultakat a kemény hidegtől. Étetük sincs meleg, ruhájuk még kevésbé. Nem csoda aztán, hogy a picinyek betegeskednek, sőt — sajnos — egyik-másik áldozatává is lett már a zord időnek. A bizottság elnöke, Károly Ignác apát-plébános tehát megleghangu föl hívást bocsátott ki a közönséghez, fölkérve a nemeslelkűeket, hogy fölösleges, használatlan ruháikat, melyekből a kis szegényeknek még mindig lehetne jó téli ruhát szabni, küldjék be az egyes községi elemi iskolák igazgatóihoz. Hiszen azért a pár ruhadarabért a házaló úgy sem ad néhány krajczárnál többet, s mennyivel fölemelőbb az a tudat, hogy ezzel a pár krajczárnyi hazi „veszteség”-gel annyi didergő kis rongyost meleg ruhához és ezzel jobb egészséghez is juttatunk, kik ezt a meleg ruhát forró hálával viszonzozzák.

— **(Egységes vasúti idő.)** Folyó évi okt. 1-én — mint a F. Z. értesül — a nemzetközi vasúti forgalomban életbe lép az egységes középeurópai idő, mely a mostani budapesti időegységtől 16 percczel különbözik. A magyarországi vasúti állomások a napokban kapták a kereskedelmi miniszter rendeletét, hogy okt. 1-én éjjel 12 óra 16 perczkor az órákat igazítsák vissza 12 órára.

— **(Gyorsított vonat Barcs és Pécs között.)** A nagy-kanizsai ügyvédek kerelmezése folytán, kiknek a pécsi kir. táblánál gyakran akad dolguk, a pécs-barcsi és mohács-pécsi vasútvonal okt. 1-én új menetrend lép életbe. A legnagyobb változás a bécsi vonathoz áll be, a mennyiben a 4. sz. vonat, mely eddig 11 óra 3 perczkor érkezett Pécsre, ezentúl nem reggel 8 óra 30 perczkor fog Barcsról elindulni, hanem 7 óra 39 perczkor, s a közbeeső állomásokon rövidebb ideig tartózkodván, 9 óra 30 perczkor érkezik városunkba. Az út tehát Barcsról Pécsre nem 2 óra 42 perczig fog tartani, hanem csak 1 órát és 51 perczet vesz igénybe. A menetrend változás folytán a pécs-mohácsi, illetőleg észéki vonat is másfél órával előbb érkezik végállomására. Ép így a bécsi póstát az eddigi 12 óra helyett d. e. 10 órakor hordják ki.

— **(Bányaszerencsétlenség.)** A szabocsi György-aknában szerencsétlenség történt e hó 15-én. Martinek Rudolf bányász eltemette a széntörmelék. Csak halva lehetett kihúzni a szerencsétlenül járt embert.

— **(Csendélet a sátorban.)** Midőn a honvéd-hadgyakorlatok alkalmával Pécsre gyülekeznek a honvédesapatok, mozgalmas, vidám élet keletkezik a sátorban. Csak hogy a vidám élettel együtt megjűnnek az

évenként megjűlő mizeriák is. Így az idén rendkívül nagy a vízhiány a sátorban, úgy hogy e miatt 2 század huszárságot a szomszédos Málom, Pellérd, Árpád és Keszű falvakban kellett elhelyezni — Gyakorlatok alkalmával pedig, a fősolgabíróhoz érkezett tömeges panaszok szerint óriási kárt tesz a legénység a földeken és szőlőhegyekben. Különösen kitérnek a kártevésben az idén itt tartózkodó horvát ezredek. Ezek legénységei a szőlőkben valóságos szűretet tartanak, leszedve a termést az utolsó fűrtig, s gyakran van arra eset, hogy tisztjeik a közvetlen közelben nézik szótlanul e garázdálkodást. A kárt megállapító bizottságoknak soha sem volt annyi dolguk, mint az idén. Gyönyörű állapotot valóban! Lopnak, rabolnak és golyózáppal traktálnak bennünket a mi katonáink. A hadseregbe szükséges óriási adó mellett még ilyen dolgok is: ez olyan sarcz, a mit csak a türelmes magyar viselhet el ilyen baromi megadással.

— **(Női kereskedelmi tanfolyam Pécsen.)** A pécsi kir. tanfolyamigazgatótól a következő értesítést kaptuk: A vallás- és közoktatási m. kir. miniszteriumnak f. é. 24383. sz. a kiadott rendeletéből folyólag tudomására hozom a nagyérdemű közönségnek, miként, — ha elég növendék jelentkezik, — a női kereskedelmi tanfolyam f. évi október hónapban életbe fog hivatni. Ezen tanfolyamnak adatai: nőknek alsóbb fokú kereskedelmi foglalkozásokra való előkészítése. E föladat szerint az ily tanfolyam az alsófokú kereskedelmi iskolákkal lép párhuzamba s mint ilyennek úgy a tanítandó tárgyak mint az elerendő cél tekintetében szerényebb intézménynek kell lennie. A tanítás ideje 8 óra terjed, t. i. október 1. esetleg 15-től, május 31. esetleg június 15-ig. A heti órák száma a tanterv szerint 13-ban van megállapítva. A tanfolyam megnyitása a jelentkezők számától tétetik függővé, annyival inkább, mint hogy a tanfolyam költségei egészben a tandíjból lesznek fedezendők. E tanfolyamra csak oly leány növendékek vétetnek föl, kik a polgári vagy felsőbb leányiskola 4. osztályát, vagy a felsőbb népiskolát legalább elégséges eredménnyel végezték és 18 évesnél nem idősebbek. Fölvehetők továbbá olyan 18 éves nem idősebb leányok, akik fölvételi vizsgálaton igazolják, hogy van kellő képzettségük a tanfolyam sikeres elvégzéséhez; 18 évesnél idősebb nők csak miniszteri engedély mellett vétetnek föl kivételesen. Midőn ezeket a tisztelt közönség tudomására hozom, egyuttal fölkérem, miként azok, kik e tanfolyamban részt venni szándékoznak, ez iránti szándékukat velem, hivatalos helyiségemben (belvárosi közs. iskolaépület, tanfolyamigazgatói iroda) f. é. szeptember hó 26-ig közölni sziveskedjenek, hogy a továbbiak iránt intézkedhessem. Pécsen, 1891. évi szeptember hó 16-án. Salamon József, kir. tanfolyamigazgató.

— **(A vadászati jog bérbeadása kötelező.)** A belügyminiszter úgy intézkedett,

hogy a vadászati jognak, az 1883. évi XX. t. cikk 3. §-ának megfelelőleg való bérbeadása, kivétel nélkül minden községben kereszttel vi tessék. Az az eljárás, mely szerint némely községek a vadászati jog bérbe nem adását határozották el, az 1883. évi XX. t. cikk 3. §-ának imperatív rendelkezésébe ütközik, tehát meg nem tűrhető, nincs semmi igazolhatósága, mert a vadászat által okozott károk, törvény szerint amugy is megtérítendők s a vadállománynak a mezőgazdaság érdekével összeegyeztethető észszerű kiméltését éppen a vadászati jog bérbeadása van hivatalos biztosítani.

— **(Halálozás.)** Ifj. Kozián Ferencz e hó 15-én 37 éves korában elhunyt Pécsen (Nepomuk-utca 7 sz.).

— **(Az állami tisztviselők fizetésének javítását)** hir szerint a legutóbbi minisztertanácsban már elhatározották. Módozata az lesz, hogy a fizetés változatlan marad, de a lakpénz helyett (a kisebb fizetéstől kezdve fölfelé számítva) a fővárosban 60—25%, vidéken 40—25% működési pótlékot kapnak. Az ezer forinttal javadalmazott tisztviselő pl. elveszteni a lakpénzt, de 1600 frtot kapna. A költség többlet, mely e czimen az állampénztárt terheli fogja, évi negyedfél millió forint. — Ezért az úgynevezett „javítás”-ért a kisebb fizetéstű hivatalnokok nem olyan nagyon lelkesednek, a kisebb fizetés alatt értvén az ezer forintot aluliakat. Ezeknél, a kinek jelenleg van 500 frt fizetése, van hozzá 200 frt lakaspénze és, ha családos ember, 15%, ha legényember, 8% pótlék. Vegyük először a családost. Ennek javadalmazása a fenti fizetés mellett 775 frt. Az új javítás terve szerint lenne 500 frt és 60% -ja, vagyis 500+300=800 frt. Egész javítása tehát évi 25 frtot tenne, a mi bizony alig éri meg a javítás nevét. Kívánatos, hogy legalább az 1000 frton aluli fizetésekre nézve találtassék oly kulcsa a javításnak, hogy 1000 frton aluli hivatalnokok egyáltalán ne legyenek többé a magyar álladalomnak. Mert ha ezeken nem segítenek, akkor időnként és helyzetünknek csak keserű gúnnya marad úgy a jó szándék, mint maga a javaslat is.

— **(Emelkedik a bor ára.)** Ily czim alatt minap megjelent közleményünk Weiller N. János pécsi borkereskedőtől azt a helyreigazítást kaptuk, hogy téves az az információ, mintha az ideai bortermést bécsi és steierországi borkereskedők már nagyrészt lefoglalták volna. Az ő tudtával idegen borkereskedő ez ideai termést még nem vett. Pécsi fehér óborokat a múlt héten nagyobb mennyiségben vásároltak össze helybeli kereskedők, hektoliterjét 22—24 frtig fizetve minőség szerint. — Multkori tudósítónk e helyreigazítás után úgy módosítja tudósítását, hogy az idegen borvásárlók — ha nem is foglalták le az összes pécsi borokat — tényleg vásároltak itt-ott s nem is éppen ideai termést, hanem pécsi óborokat is.

— **(Tűz a megyében.)** Nagy-Budmér községben e hó 13-án leégett Jovano-

tekinthet. A mélyen lent elterülő tó tükre nyugodt és esendes, nem zavarja semmi szél, sima mint kékre festett üveglap, s az óriási hegyek körzetében, így a magasról nézve, mint simára csiszolt rengeteg dragakő tündöklök.

A tó fölületén el elsuhanó egy-két sandolin mint vízben bukdácsoló piczi sárly tünik föl, míg odább Traunkirchen alatt néhány vitorlás gondola, mint kiterjesztett szárnyu halászmadar, lebeg a víz fölületén. A tó színe kék azur, csak a mint a följebb jövő nap sugarai érintik, lesz helylyel-közzel világosabb, s húzódik a sötétebb szín az árnyékba a bércek tövében odább. A nap sugarai most a jobb oldali szirttömegeket érintik, s az ezeknek zordon ormait eddig eltakaró ködpára oszladozni kezd, s a kopár sziklaesücsök kék-viola-szürke, itt ott sárgás fakó színnel fölségesen árnyalva gyönyörű világításban üt ki a kárpit mögött tar fejüket. A bérceket borító ködfelleg, mint művészes kezének érintésére a remek szoborképletet eltakaró lepel, a nap sugaraitól sebesen hull alá a völgyek sötét ölébe, s a kolosszális bércek hatalmas szoboralakzatai leplezetlenül tárulnak föl, s a nap ragyogó fényében egész pompájukban tündöklök; az ormokon a kék viola színebe itt-ott bíborpir vegyül, míg a távol esücsökön, az aczélkék sávok között, a mélyedésekben fekvő örökké csillámló fehér színe kápráztatja a szemet. A meddig a szem látóképessége elhatol, leírhatatlan alakú,

egymásra tolt hullámsziklahegyképletek tömkelege tárul föl, s túl ezeken, hátul a messze távol ködében a hegyország királyaként a vén Dachstein ősz feje látszik, vakító fehérségű, finom árnyalatu ragyogó jégmezővel. A tó tükre föl a sötétebb szín mind odább vonul, míg a Traun folyó kiömlésénél, lent lábainknál, már smaragd-zöld színbe olvad át, és most mint igéz paradicsom terül el előttünk a fölséges Traun tó elbűvölő, remek panorámája!

Bármely oldalról nézed: a kép nagyszerű, dicső. Igézet és elragadtatás vesz rajtunk erőt. A szív és lélek a szemmel egyesülten élvez itt. A légkör tiszta és üde, párája átható, s a testet kéjes érzés rezgi át; de a szív vágya tiszta, s a lélek fölmagasztosul. Imádatlaltal adózunk a véghetetlen hatalomnak, mely mindezt ily fönségesen megalkotá.

Órákhosszáig elmereng az ember e csodaszép kép szemléletében, míg a tudás és látás vágya ismét mástelé készíti a szemet.

Gmundent,*) mely, mint említém, a tó északi partján terül,**) szintén régi eredetű. Állítólag

*) Gmundent habsburgi Rudolf tette mezővárossá; majd IV. Fridrich császár várossá emelte. A só- és erdészeti igazgatóság itt székel. V.

***) A tó hossza 12 kilomét., legnagyobb szélessége 3 km., — a Traun folyó alkotja, mely délen Ebenseenél

ez is római kolonia (Laciacum?). Jelenben mintegy 7000 lakóssal bír; csak lassankint emelkedett mostani hírére s ma már igen látogatott világfürdő, illetve klimatikus gyógyhely. Fölséges levegője, kitérő só- és tó-fürdői valóban jótékony hatásúak. A város fekvése régenyes, házi elég esinosak, a tóparti és körötte levő paloták és villák pedig nagyszertek. Ipara, kereskedelme a saisonban élénk. Számtalan fogadó áll az utas kényelmére, s ezek közt Bellevue és Ausztria valóban nagyszertek, fényes berendezéssel, teljes komforttal, — igaz, hogy elég drágák, de van számtalan másodrendű szálloda is, hol elég olcsó és kényelmes ellátás kapható. Különösen ajánlhatom a „Goldener Brunnen” cziműt, esinos kerttel a Traun vizesései felé, hol kitérő konyhával és előzékeny szolgálattal találkozik az utas. A gyógyház szép és fényes. Sétahelyei számtalanok, szépek, árnyasok. Kiránduló hely mindenféle bőven kínálkozik, a tavon csónakon, közel vagy távolabb gyalog vagy bérkocsin; számos csónak és vezető áll rendelkezésre. Közelebbi kiránduló helyek: a kálvária-hegy a város fölött, esinos kálváriával, odább a Hochkogel a Marien-Warte czimű kilátási toronnyal; a körül fekvő számtalan szép villák, mint villa Sartori, villa Terlago,

ömlik be és északon a város mellett vizesésekkel folyik ki és Linz alatt a Dunába ömlik. A tó színe rendszeren kék, de sötétzölddel is váltakozik.

vics József háza és pajtája. A tűz, mint a megejtett vizagát kiderítette, vigyázatlanság folytán keletkezett, a mennyiben a gazda éjjel 11 óra után égő pipával járt a pajtában, s valószínűleg abból kiesett parázs gyújtotta föl a pajtát. A kár mintegy negyedfélszáz forint. Az épületek biztosítva voltak.

— (Csöngő a siklós-trinitási úton.)

Benyovszky Manó siklói főszolgabíró elrendelte, hogy a siklós-trinitási útvonalon az útszűk volta miatt a kocsik csak csöngővel járhatnak, hogy a kikerülés lehetővé tétessék. Hát a rendelet magában véve igen dícséretes és kilátszik belőle a törekvő főszolgabíró jóakarata, csak az a baj, hogy — mint szem- és fültanuk mondják — vajmi kevesen tartják meg a rendelet szabályát, a minek ellenőrzése majdnem lehetetlen. Így aztán a trinitási szoroson továbbra is bizonytalan a közlekedés, míg ott rendes út nem vágnak.

— (A nyomorgó 48-as honvéd)

segélyezésére ezideig 1 frt érkezett be lapunkhoz „sumonyi plébános“ névvel. Az összeget rendeltetési helyére juttattuk, s egyben felszólítjuk a nemes emberátokat, hogy vegyék gyámolításuk alá a beteg, tehetetlen öreget.

Lapunk mai számához a „Pesti Hírlap“ melléklete van csatolva. Különösen felhívjuk arra t. olvasóink figyelmét.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* Jules Verne összegyűjtött munkáinak új és olcsó kiadására vállalkozott Eisler G. budapesti könyvkereskedése. A vállalat első kötete: „Strogoff Mihály utazása Moszkvától—Irkutskig“ itt fekszik előttünk és már csak a külső kialakítást véve is tekintetbe, bizvást állíthatjuk, hogy a könyv becsületére válik a magyar könyv és kövel nyomtató iparnak. Jules Verne tolla oly vonzó, hogy az mindenkit leköt és kevesen vannak, kinek művei oly tanulságosak és egyuttal kellemesen mulattatók lennének. — A becsületes szinnyomatu, pompás borítékba fűzött kötetek ára 80 kr., diszkótésben 1 frt 20 kr.

CSARNOK.

A sellő.

Heyse Pál elbeszélése.

Németről fordította: Szikrai Odo.

(Vége).

Az utolsó szavakat oly fönnbhangon ejtette, hogy a szomszéd szoba alvója fölébredt tele. Miksa megdöbbenve szökött föl ágyából s csupán hálóköntösét kapva magára, sebtén fönyit

totta az ajtót. Barátját kinyújtózva látta fekvőhelyén, arcával a parnába temetkezve; anyja mellette ült. Ez komoly taglejtéssel intett fiának, hogy vonuljon vissza s ne zavarja őket. Midőn Miksa az ajtót nesztelenül ismét betette, az asszony odahajlott a boldogtalanhoz s megcsókolta homlokát.

„Szegény, szegény barátom!“ mondá halván. „Mit nem szenvedett már! Mit nem köll még szenvednie! De mondja csak, valóban hűga volt-e? ki ama rettenetes szavakat mondotta: nincs irgalom. Hugának szelleme, ha megtalálná az önhöz vezető utat, tőle telhetőleg nem mindent megtenne-e? hogy megzavart elméjét, beteges képzeletét megnyugtassa. Mért lakoljon ön azért? aminek nem volt okozója, ami egy főnsőbb akarat kifolyása.“

Frank lassan fölegyenesedett s megragadta Hermin kezét. „S ha mégis hibás volnék?“ kérdé tompa hangon. „En voltam vétke! Én megmenthettem volna, talán, s én gyáva voltam, en magamat mentettem meg! Érti-e most már? Persze, hogy intettem, hogy a jég már nem eléggé szilárd, meg is ragadtam a kezét s erővel föl akartam vonszolni a partra, de amilyen vakmerő és céda volt, csak nevette aggályomat, s hirtelen elszabadulva, szép merész kanyarulattal épp a veszélyes helynek tartott, hol — mielőtt még egyszer szólíthattam volna — eltűnt szemem elől; kék fátyolos kis kalapja nyilsebesen siklott tova a sima jégen — bátyám! segíts! voltak utolsó szavai — azután még csak két kis kezét láttam belekapaszkodni a jég szélébe, melyet a hullámok már elöntöttek volt — mindent láttam s nem mozdultam — pedig gyors és merész elhatározással tán még elérhettem s kezét megragadva úszással fölktűzdhettük volna magunkat a partra, vagy ha ez nem sikerül — oh én nyomorult gyáva — haltam volna meg inkább vele együtt, mintsem kezemet tördelve nézzem elmerülését ott a biztos talajon!“ — —

E vallomást hosszú, mély hallgatás követte.

Feje visszahanyatlott a párnára s szemét a terem egyik sarkára meresztette. Az asszony az ágy melletti székben ülve, tekintetét a tónak irányította. Kezét a szék hátához támasztotta közel a Frankéhoz, de ezt nem érintette.

S az anyai érzés végre mégis fölülkerekedett.

„Akar-e nyugodtan figyelni szavamra? kedves Frank“, kérdé.

Ez lassan csóválta a fejét.

„Nem, kedves barátném, ne említse ezt többé. Ha szívét ámitani nem akarja, más ügyse mondhatna, mint hogy szánakozik rajtam s titokban mégis megvet. Igen, megvet, akár egy csata elől cudarul megszököttet, kit gyalázattal elcsaptak, mert bajtársai vele többé szolgálni nem akartak.“

„Mindazt külföldben, amit itt kegyednek elgyóntam, egy élő lény se tudja. De én, én soha nem felejttem el, s azért én en magamat csaptam el; nincs maradásom egyeneslelkű emberek közt, kik rácsábítatják magukat, hogy megszeressenek, nem is sejtve — avagy képes volna-e e gyalázaton kívül föltenni rólam még egy másikat is? egy oly gazságot, akkora elvetemültséget, amelyet kétségkívül elkövetnék eként szólva egy leányhoz: búslakodó ember vagyok ugyan, a halál megfosztott szeretett hűgomtól s jó atyámtól, ami némileg elkomorított, de ha ettől el tudsz tekinteni, engem szeretni képes vagy s enyém akarsz lenni, reméllem, megint igen vidám ember lesz belőlem. Rátudna-e venni ekkora becstelenség elkövetésére? Hát lássa kegyed, ha becületes emberként cselekszem, ha elmondom neki mindazt, amit most önnek, rábizza-e ily önzően gyáva, ily lovagiatlan férfira életét? Ismer kegyed oly lányt? aki nem ugyanazzal a megvetéssel fordulna el tőlem, mint — mint az anyja.“

Az anya közelebb hozta arcát a Frankéhoz. „S ha ismernék egyet?“ mondá halván; „egyet, ki hozzám hasonlóan úgy vélekedik, hogy egy ily kegyetlenül sujtott csak a legmélyebb részvétet érdemli? Oh, kedves fiam, mert nem tárta föl már korábban szívét! Ez az őt folyvást izgató képzelmény, melyet maának egy vélt bűnről alkotott s oly konokul mind mélyebben gyökereztetett szívébe — bizonyval rég elhagyta volna, kedves barátom. Barmely elfogulatlanul ítélő becsületbíró-ág fölmentené, épp mert önnönmagát vádolja oly keményen. Mondja csak: egy bátya, ki oly bensőleg szereti hűgát, ki benne leli egész boldogságot, ki külföldben nemeslelkű, bátor ember és becületén soha semmi foltot nem tűrt, — egy ily báty tudott volna-e gyáva lenni ott? hol szívének legdrágább kincse forgott kockán, ha segíteni merő lehetetlenség nem volt volna, ha a minden lelki erőt tehetetlenné tevő fizikai megmerevültség egész valóját meg nem bénítja. Ez lehetetlen, kedves fiam, s azért viselje el a borzasztót végzetként, s nem mint bünt!“

Kezét ismét a Frankéra tette, de ez most

villa Thun, a cumberlandi és württembergi hercegek villái, a toskanai nagyhercegnő vilája, Prokesch-Osten villa sat. gyönyörű úttal a szép kilátással, tovább a Brauer am Kogl, Mühwang, Theresienthal, Maxhügel sat. közel és megis elég szórakoztató kiránduló helyek, azután Ort, Altmünster,*) Ebenzweier,**) Traunkirchen***) hely ségek akár gyalog sétá, akár vízi út; balparton szt. Prillingen, Hoisengut, Lainaustiege csónakon, ettől beljebb a Lainaual, föllebb a Kaisersitz, Mairalm. Távollabbi faradtságosabb, de elzagadó kilátást nyújtó kirándulások a Karbachmühle, Karbachschlucht; Pindorfon at a Rabenmühle, azután a Hongar-Traunkirchenből a Sonsteinra, majd átellenben a magas Traunsteinra. De ide már csak vezetővel tanácsos. Mindenütt szép regényes képek, elragadó tájak és kilátások, részint

*) A temploma különösen érdemes a megéktésre, gyönyörű mű oltárral és szép oltárképpel. IV. Frigyes alatt a magyarok ide is becsaptak és a kolostort elpusztították. V.

**) Előbb d'Este Maximilián főherceg, most Chambord grófnő tulajdona. Temetőjében nyugszik az 1864 ben meghalt d'Este Maximilián nagyherceg. V.

***) Régi várkastélya valaha apáca kolostor, azután 1773-ig a jezsuiták tulajdona, most a tanulmányi alap-e. A vár és templom igen érdekes, közelben fölöttök fölséges kilátást nyújtó kiránduló hely és több ba. lang. V.

a már leirtakhoz hasonló, részint más változatot föltároló képek.

Egészségi szempontból mintegy 10 napot időzte Gmundenben, mely idő alatt, leszámítva pár esős napot,*)) hol közelebbi, hol távolabbi kirándulásokat tettem naponta és szívesen maradtam volna még tovább is a kedves regényes helyen, ha a vágy, Salzkammergut többi részeit és Salzburgot is látni, s a tudat, hogy a fölséges vidéken való utazás is époly jóhatással van egészségemre, mint az egy helyben maradás — tovább nem hajt, s így nehéz szívvél, de búcsút vettem a szép Gmudentől.

Az Esplanade melletti hajóhidnál gőzhajóra ülve, fölséges időben élvezük a tavon utazás kellemét, s gyönyörködünk a tó két oldalán föltároló tájképekben. Jobbról a még itt zöld hegyek oldalain a remek parkok árnyából kivillanó csinos villák mint elszórt csillagok: bent a tóba nyúlva Ort, majd Altmünster és Ebenzweier falvak festői képe; szemben velünk a regényes

*) Végtelen sajnálatomra épen egy ilyen napon indultam a Traunsteint megmászni; azon reményben, hogy majd kitisztul, csak mentünk fölfelé végtelen fáradság között; de végre is alig haladtunk túl a Kaisersitzen, még jobban elborult. Esni kezdett, s vezetőm tanácsára visszatértünk, s nem gyönyörködhettünk ama fölséges panorámában, mely a Traunsteintól kínálkozik. Máskor tenni meg az utat pedig már nem volt időm. V.

Traunkirchen a Fabrnaugupf lábánál, jobbról elmarad a Grünberg s lábainál Weyer, odább a Ramsautorok s a föltároló völgybe nagyszerű bepillantás esik. Majd a hatalmas Traunstein és Schönberg sziklaszörnyeikhez érünk. A hegyek közt kitárul egy kevés időre a szép Lainaual völgy, s most hajónk hirtelen jobbra fordul s kikötünk Traunkirchen előtt, mely ódonszerű varával a Sonstein tövében, a tóba mélyen benyuló széles sziklatömbön épült. Innen tovább haladva föltárol a tó másik része, s ebbe behajózva még egy búcsúpillantást vetünk a tó elhagyott nagyobb részének végpontján festői szépségében elterülő Gmundenre és környékére, — aztán az előttünk föltárolt másik tó-rész szépségeit csodáljuk. Mindenütt szép és regényes ez is Balról a hatalmas Hochkogel, Hochlindach sziklái meredeznek le ráuk s rövid időre föltárol a szép Karbach völgye, melyet hamar elzárnak az Erlakogl rettenetes bérézei; jobbról a Fabrnaugupf és Sonstein sziklaoldalában a nagy faradtsággal épített országút, s fölötté meg merészebb alkotásban a vasút számtalan alagútakon s merész viaductokon kanyarog a tó mellett tova, s a tó déli végét a Traun beömlésénél a fölséges fekvésében élénk tároló Langbeth és Ebensee zárja be. Hajónk Ebenseenek fordul, balról még a most kinyíló Rinn völgyében gyönyörködünk, s pár perc múlva Ebenseenél kiszállunk.

nem ragadta meg. „Köszönöm“, mondá. „Ön javamat akarja, s szavai ildomosak és vigasztalók, amilyenek csak egy angyali lehetnének. Nem tehetek ellenvetést, hosszas gondolkodás után magam is oda jutottam, hogy a dolog elvégre is így áll; de lássa, nincs e kerek világon olyan ügyvéd, ki megmásíthatná azt, hogy ő meghalt, én pedig még élek. Hagyja el, asszonyom. A világ forgásának örök szükségességén ugyse változtathatunk. Lesz annak oka, hogy bennem egy tühegyini hősiesség sincs, mely étellel nem törődve kockára tesz miudent. Sok ember, sőt a többség egész jól ellehet nélküle; mért kívánnék hát magamtól többet én? S így — személyem eme szerény megbecsülésével tán meg is vénülhetek, hasznos tagjává lehetek az emberiségnek, persze csak az előkelők közzé nem szabad tévednem, ez mindjárt gyöngédtelenül emlékeztet arra, aminek hijával vagyok. S azért bucsúzzunk el holnap egymástól barátságosan örökre. Ön még egyszer biztosít becsüléséről, s én —“

Önkénytelenül könnyek toltak szemébe, elfordította arcát s hallgatott. Hermin vagy egy óráig ült még mellette s szíve sugallatát követve, mindent megtett, hogy őt önnönmagával kibékítse. Frank meg is látszott kissé nyugodni, s nem vitatta többé Hermin szavait, sőt reményt is nyújtott, hogy idővel tán meggyógyul. De hogy holnap innen távoznia köll, azt határozottan ismételte. Többi közt fölhozta, hogy soha nem gondolt arra, hogy maga vessen véget szomorú életének; Hermin becsületszavára fogadtatta vele, hogy életét jövőre is türelemmel fogja viselni. „Már csak az örömet is, hogy ad valamit szavamra, megigérem ezt kegyednek“, mondá keserű mosollyal. Ez alatt három óra lett. Hermin végre elhagyta Frankot kifejezve reményét, hogy még fog valamit alhatni.

* * *

Valóban késő reggel volt már, midőn Frank szokatlannal mély álmából fölébredt. A múlt éjjel történetekre azonban legott tisztán visszaemlékezett. Nem fontolgatott sokáig: belátta, hogy mindkét félre csak jótékonyan hat, ha bucsú nélkül oszon el, s a városból intéz néhány sort Herminhez. Lázás sietséggel végezte reggeli toalettjét, magára akasztotta kis uti táskáját, s azt határozta, hogy a fák árnyékában, szorosan a ház mellett a kerti sövény mentén a szabadba lopózik, s ha majd elég messzi lesz a háztól, észrevétlenül átveti magát a kerítésen. Kemkedve nézett ki az üvegajtón — a gyöp és bozót lenn a tó partján csöndesen s elhagyottan terült el a reggeli napfényben. Óvatosan kinyitotta hát az ajtót, s kilépett. De midőn már szerencsésen elérte a kerti sövényt, a lombsikátor egyik szögleténél befordulva, hirtelen Lilli előtt állott.

Ugy elpirult, akár egy rajtakapott tolvaj, s lesütött szemmel, rebegve üdvözölte őt.

„Ön távozni akar?“ szöallt meg Lilli. „Tud róla anyám? És — köll távoznia?“

„Köll!“ mondá Frank erőltetve. Ha majd távoztam, édes anyja megmondja önnek, mi üz el innen. Akkor meg fogja érteni —“

„Már megmondott nekem — mindent! — s épp azért nem értem elmenetelét; azok elől akar menekülni? akik úgy ismerik — mint mi — miut én —“

„Mint k e g y e d? Lilli. Oh Istenem! — Ön ismer engem és — nem üz el magától?“

„Annyira nem, — hogy itt tartanám — örökre!“ liheg. Könnyek omlottak szeméből, inogva tett feléje egy lépést, s keblére borult.

Az első nagy rázkódás megszűntével Frank egy kis park alján, a fenyők alatt rejtőző padkához vezette őt; itt melléje ült s hallgatta,

amint izgalmas örömmel, aggállyal s bensőséggel elbeszélte neki, szíve mily sokat foglalkozott vele találkozásuk pillanatától. Frank, Lilli kezét a magáiban tartva, figyelt s mosolygott néha; csak időközönként, mintegy magához beszélve, mondá: „Lehetséges-e!“ — S midőn Lilli pirongatni kezdte kételkedéseért, kezét ajkához vonta, mintha ezzel magát akarná elhallgattatni.

Végre eszükbe jutott, hogy boldogságukról másnak is köll értesülnie, s fölkeresték Hermin. Ez épp elibük jött Miksával; nemes, jószágos arczából meghatottság és szeretséges öröm sugárzott, a borus sejtelennek még árnyéka se volt homlokán. Megölelte Frankot s el sem akarta karjai közül bocsátani. Miksa is testvéri melegséggel szoritotta szívéhez. Kornélia asszony és Louison kirándultak volt s csak masnap voltak visszatérendők. Mikor aztán megjöttek — nem lepődve meg látszólag valami különösen attól, hogy honn eljegyzett pár fogadta őket — jelenléttük a család boldog hangulatára nem tudott zavarólag hatni. Frankból mintha új ember vált volna: nyugodt, egyenletes, az idegen hölgyek iránt is a legfigyelmesebb gavallér volt; s Lilli szeméből mindinkább eltűnt az utolsó aggály is, melylyel megmentett, az életnek ujonta megnyert kedvesét találkozásuk első napján néha szemlélte.

Az anya megkérdezte Frankot, ne költözökjenek-e inkább mindjárt a városba. „Miért?“ volt válasza. „Ahol te és Lilli vagytok, jól érzem magam.“ Éjtszakára megosztotta a szobát Miksával, s ez biztosította, hogy ettől egész nyugodtan alszik. Csupán a tavi kirándulásokkal, melyekben egyébként kedvüket letek volt, hagytak föl hallgatag.

Egy hét telhetett el így. A kézfogó jegyek — melyek értesítendők voltak Hermin asszony ismerőseit az örvendetes eseményről — épp megérkeztek a városból, a menyasszony írószekrényt hozott a szalónba, hogy Frank közreműködésével még aznap megírja a számtalan címeket. Midőn Frank az első jegyet kezébe vette, melyen díszes nyomtatásban elolvasta mindkettőjük nevét, egyszerre elesüdüdött. Lilli enyelgve vetette oda, nem találja-e, mily jól illenek össze e nevek, vagy tán elszomorítja, hogy most írásban adja az egész világnak, amit eddig csupán reá bízott. Frank nem válaszolt, csak szórakozottan mosolygott s kis vártatva így szól: „Kérlek, lelkem, ird meg magad a címeket, én — a fejem ma egy kissé kábult, — én azt hiszem, jót tenne, ha megfürödném.“

„A tóban?“ kérdé Lilli ijedten.

„Hol másutt? édesem. Tudom, le fogja kissé hűteni a véretem. Nagyon sokat üttem, a lovam a városban van, egy kis úszás jótékony fáradságot okoz majd.“

Lilli nem mert ellentmondani, noha a fürdés említésekor megtejtethetlen aggály szállotta meg. Mindazáltal úgy tudta intézni a dolgot, hogy Miksa, habár már korán reggel megfürdött volt a tóban, társul ajánkozott. Frank ennek nagyon megörült, esőket nyomott menyasszonya homlokára s távoztakor enyelegve mondá, hogy a címezéseket most készakarva bizonyval oly lassan fogja írni, hogy később neki (Frauknak) is jut még elég teendője. De ő se fog ám sietni.

Lilli utánuk nézett, amint karonfogvást s vig csevegéssel mentek a lejtőn lefelé a tóhoz. Midőn végre visszatért íróasztalához, oly szórakozott volt, hogy nem egy címet hibázott el s köllött félrelöknie. Mindig az volt a fejében, hogy Frankot mégse volt volna szabad elbocsájtania. Amint anyja belépett s busúlni látta leányát, megpirongatta őt, hogy még most is ily sötét gondolatokkal foglalkozik. Hisz tud-

hatja, mily boldog; mi baj is érhetné? S nincs-e Miksa is —“

Még ki se ejtette fia nevét, midőn ez csak félig öltözött, kuszált nedves hajjal a szobába rontott. Amint a nőket meglátta, visszahökölt, nyilván el akarta őket kerülni, de ezek megragadták; Miksa kérte őket, hagyják magára, neki mennie köll, a Tinka siessen rögtön a szomszédba a halászhoz, ő maga majd a többieket hívja össze — Frank hirtelen elmerült s nem került többé fölszínre.

S ott is maradt örökre a habok alatt. A tóparti lakosok minden igyekezetük dacára se tudtak ráakadni. Rájuk sötétedett már, midőn erről megbizonyosodtak s látták, hogy hasztalan minden keresésük. Miksa, ki — a nőket rögtön elhagyva megint — eddig csupán a meutéssel volt elfoglalva, csak most tudta annyira összeszedni gondolatait, hogy elmondja az esemény részleteit is. Vigan, tréfalkozva úsztak be a tóba; Frank a legjobb kedvben indítványozta leendő süvének, hogy ússzon vele versenyt. Kezdetben Miksa elül volt, de aztán Frank összeszedve minden erejét, utolérte őt. „A palack pezsgő amelybe fogadtunk, kezd már hatni!“ kiáltott feléje nevetve Miksa. S Frank: „Eh! egy palack pezsgő! Lesz ennél több is!“ De midőn ezt mondta, hirtelen fölhangyott az úszással, s a vízben állva a távolba meresztette tekintetét. „Varázs-sziget tűnt a szemembe?“ — akarta Miksa kiáltani, de nem fejezhette be, barátja arckifejezése torkán akasztotta a szót. „Rosszul lettél?“ kiálthatta csak. S Frank, mindig arra a helyre meredve: „Csönd! Látod ott a két kis kezet fölmerülni? Nézz csak oda — nem mozdulnak — némán esengnek — ujjai — irgalmas Istenem — le, le, le!“

Ez utolsó szavak összeszorult torokból látszottak jönni, aztán mintha segítségért kiáltott volna; egyszerre eltűnt, akár csak örvény sodorta volna magával. Miksa egy szempillantás alatt ott termett azon a helyen, ahol elvesztette szeme elül; utána merült, s kutatva, többször mélyen lehatolt a tó kristálytisza vizében, de a szerencsétlennek sehol még nyoma se volt, s a holttetemet a hullámok mai napig se vetették partra. A halászok azt mondják: a sellő tartotta magánál.

KÖZGAZDASÁG.

— A pécsi sertéshizlaldában f. hó 17 én a sertés állomány: 513 drb kövér, 2160 drb félkövér, 587 drb sovány, 219 drb süldő sertés volt. Árak: kövér válogatott minőség szerint 47—48 kr. kilogrammonként, páronkénti 45 kilogramm élet leszámítással; süldők 32—39 kr. kilogrammonként élősúlyban. Kukoricza 6 frt 70 kr. m.-m., árpa 6 frt 20 kr. m. m. Darálás 50 kr. m. m.

NYILT-TÉR. *)

Eredeti

SELTERS-VIZ

Kellemes természetes asztali- és gyógy víz (Nassau), mely elnyálkásodás-, hurut-, rekedtség-, hólyag és gyomor-bajokban jónak bizonyult.

Tessék határozottan „Eredeti“ Selters-vizet kérni, mely kupakkal, vignetéval és a dugón „Eredeti“, elirattal van ellátva. — Raktáron mindenütt.

f Seltersi vízszállítás SeltersWeiburgban (Nassau-)

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal elölősséget A szerk.

Laptulajdonos: NAGY FERENCZ.

Felölő szerkesztő: HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:**Eladó.**

Alkuszok kizárásával mintegy 20 hectoliternyi, legfinomabb minőségű tisztán szűrt

must

eladó, mely f. hó 19. és 21-én lesz leszűretelve.
Értekezhetni a helyszínén: Szőlő-utca. 4. sz.

Szenved ön

köszvény, csúsz, általános ideggyengeség, neuralgia, isiás, hiányos vérkeringés, ideges gyomorgyengeség, fejtörődülés, bénaság, álmatlanság, derékfájás vagy hátgerinczavarban, úgy kérje az illusztr. brochurt a díszklevéllel kiűntetett, Köln, Wels és Stuttgarton aranyéremmel jutalmazott és Osztrák-Magyarországban kiz. szabadalmazott galvan-electromagnet. hatásu

frottir - készülékről.

Az fölvilágosítást ad a készülék hatásáról, használatáról és eredményéről. A készülék ára 12 frt. Az illusztr. brochur ingyen és bérmentve küldetik a megrendelőnek a gyáros és föltaláló által. Czím:

Th. Biermanns, Electrotechniker
WIEN, I, Schulerstrasse 18.

Eladó ház.

Egy ujonnan épült

földszintes ház

kerttel, Pécssett, a Mária-utczában, előnyös föltételek mellett, szabad kézből eladó, — esetleg bérbe adandó.

Bővebbet szivességből e lap kiadóhivatalában.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécssett.

Egyéves önkéntesek

részére, bármely csapatbelieknek,

teljes egyenruházati felszerelés!

szabályszerűen kiállítva és jutányos áron kapható

Paczolay és Szeibert

cégnél

Pécssett, főter, a „Nemzeti kávéház“ alatt.

Uj! Nickel-féle érczkoporsók. Uj!

„KEGYELET“ első pécsi temetkezési intézet

Pécssett, Perczel-(ó-posta)utca 22-ik sz. saját házában.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek ezennel teljes tisztelettel tudomására hozni, hogy intézetünket újból szerveztük és tetemesen kibővítettük, úgy, hogy minden tekintetben a legmagasabb igényeknek is képesek vagyunk megfelelni.

Rendezünk szép temetéseket pompás üveggöcsökben, raktárt tartunk fa- és érczkoporsók, valamint sírkoszorúból, elvállalunk hulla-szállításokat légmentes érczkoporsókban a bel- és külföld minden irányában.

Törekvésünk oda irányuland, hogy mint I-ső pécsi temetkezési intézet minden tolokadás nélkül pontos szolgálat és valódi (nem látszólagos) olcsóság által mint eddig, úgy ezután is a minden oldalról tanúsított bizalmat továbbra is kiérdemeljük.

További tévedések kikerülése végett bátorodunk újból kijelenteni, hogy intézetünk kezelésével, temetések felvételével és rendezésével

Gindl Alajos úr

van megbizva.

Maradtunk kiváló tisztelettel

Hartl Ferencz és társai.

Kindl Ferencz, Szigriszt János, Lauber Rezső,
özv. Hoffman Károlyné, özv. Edhoffer Ferenczné.

Pósta és távirda czím: „Kegyelet“ Pécs.

Uj! Uj! Uj!

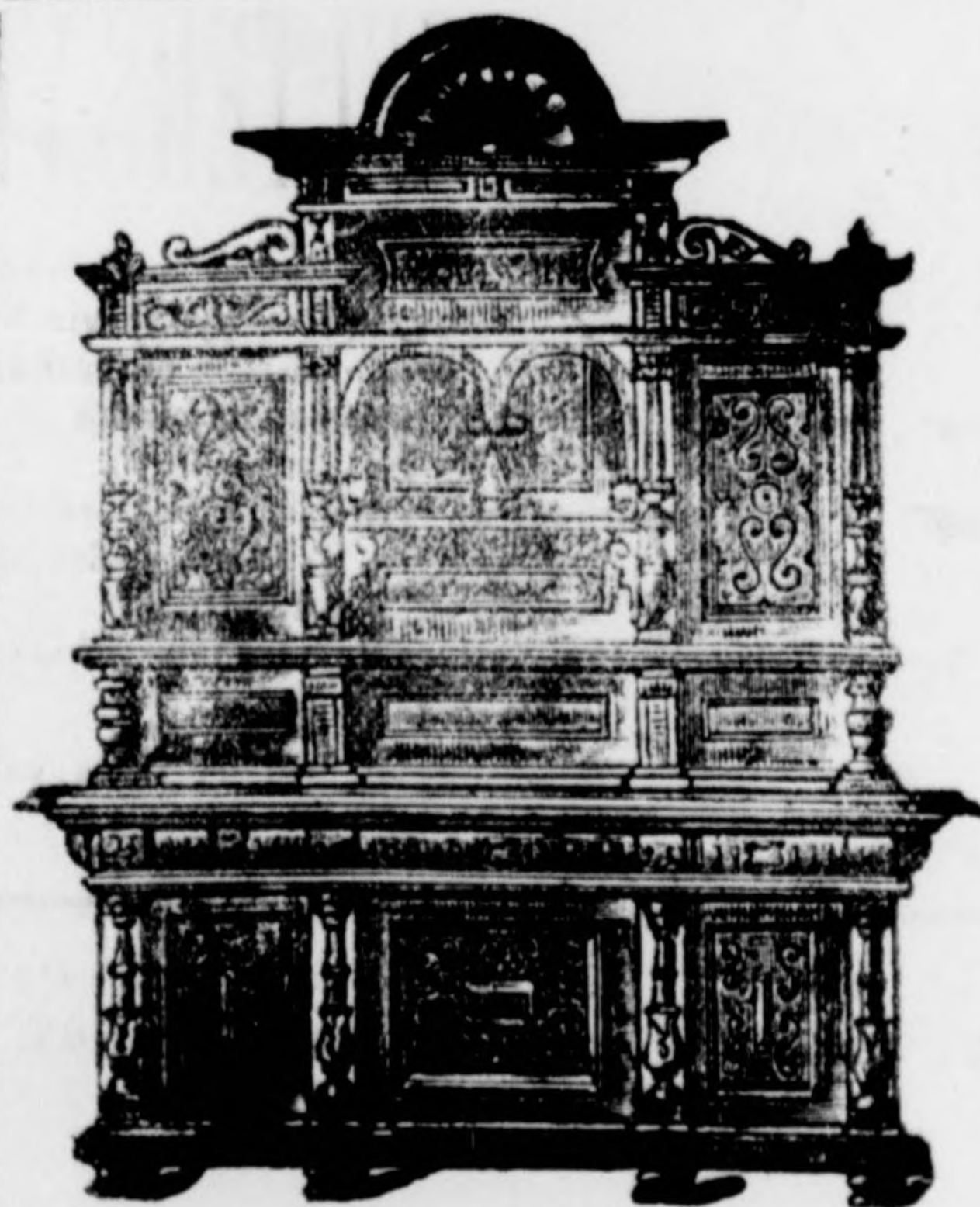
Vizhatlan s behorpaszthatlan

Boston

férfi kalapok kizárólagosan

Roth és Rosenthálnál

Pécssett Király-utca 15.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytarók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

a legkitünőbb szer minden féreg ellen!

Ezen kiváló különlegesség meglepő erővel és gyorsasággal megsemmisíti a férgeket lakásokban, konyhákban és szállodákban, valamint házi állatainkon istállókban, növényeken melegházakban és kertekben. Valódi csak eredeti palaczkokban névaláírással és védjeggyel ellátva árultatik A mely por papirban méretik az sohasem „Zacherl“ különlegesség!

Valódi kapható: Pécsen: Spitzer Sándor fia, Reeh Vilmos özvegye, Eizer János, Alt és Böhm, Reinfeld A., Raab Gábor, Obetko K., Simon János, Sipőcz István, Lill János, Lill István, Gyimóthy Gyula, Herdlein Lajos, Blauhorn Izidor, Berecz Károly, Bayer Ferencz, Bachmayer Henrik, Grünhut és Hirschler, Dobszay Antal, Hollósy Adolf, Mautner Mór, Leichtner Mór, Zach Károly, Klobucsár M., Kacs Kovics Jenő, Nick Károly, Spitzer Jakab, Strauszer I., Wallerstein R., Weber Ferencz, Wertheimer Ch., Zsivánovits Károly, Köszl Jánosnál.

Pécsváradon: Dvorszky Bélánál.

Mohácson: Auber N. J. Preszlmayer A., Freund és társa, Bachrach Győző, Stauzinger Gyula, Toldy Ignácznál.

Szigetvárott: Osesodál Gusztáv, Fried Dávid, Salamon Gyula, Szalay Józsefnél

Siklóson: Paunz Géza, Kürschner Mór, Bárány Sándor és társa, Weingoldner Jakab, Petrás József, Szentgyörgyi Mórnál.

Villányon: Vorliesek és Varga üzletében.

Veréb Jankó naptára.

Veréb Jankó a bekövetkezendő filokszerasz szökő 1892-ik esztendőre képes és képtelen vicczekkel esordultig teli

naptárt

szándékozik kiadni.

Kezére fognak dolgozni ebben a nagy munkában az ő hű zsöllérei: Buczko Bernát, a ki a szab. kir. észt adja hozzá, Kakutyi és Maku-tyi, Gugyi Pétör és Kobak Pál stb. ezeken kívül az irástudók: Dr. Muki, Indigó-pinty, Mukimírek-bég, Quiproquo, Le-Tor stb. egész serege a vicczfaragóknak.

A rendes naptári részen kívül, (mely tehát pótol bármi más koriandrumot) kaczagtató, humoros dolgokkal leszen tömve a vastag könyv, benne számos új illusztráció.

E kitünően mulattató naptárra, mely 8—10 nagy ivnyi terjedelemben, október elején jelenik meg, a Veréb Jankó kiadóhivatala

előfizetést nyit,

kik e naptárra előre fizetnek, ötven krajczárért kapják meg a naptárt.

Eladási ára nagyobb lesz.

Az előfizetési pénzek legkésőbb szeptember végéig a Veréb Jankó kiadóhivatalába (Pécs, Széhenyi-tér 12. sz.) küldendők.

Végkiárulás!

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses tudomására juttatni, hogy helyben 23 év óta fennálló üzletemtől visszavonulok, miért is készletben lévő összes **inga-, francia-, szalon-, éjjeli-, világító-, ébresztő-**, valamint jól kipróbált ezüst és arany zsebóráimon a beszerzési áron alul is tüladok.

Ez alkalommal

Végkiárulásra

kerülnek a legjobb minőségű látszerek, u. m.: szemorvosok által legjobban ajánlott finom szemüvegek, csiptetők, színházi-, utazó-, tengerészeti- és tábori-látesővek, ugy szintén nagyító üvegek, távcsövek, mikro- és teleskopok, továbbá legjobb gyártmányu rajzeszköz-készletek, valamint mérnökök és építészeknek való összegombolyítható mértékszallagok; nemkülönben nagy választékban kaphatók: ablakra, szobákba, fürdőbe, orvosoknak való hőmérők, gazdasági használatra alkalmas légsúlymérők megvizsgált bor-, must-, cukor-, fagyalt-, pálinka-, lug- és vízmérők, végül nagy választék áll rendelkezésre a legfinomabb emberi műszemekből.

Midőn a n. t. közönségnek a hoszu időn át tapasztalt bizalomért mély köszönetet mondok, egyuttal bátorkodom a kedvező vásárlási alkalmat becses figyelmébe ajánlani a szives látogatását kérni.

Pécsett 1891. június hó.

Teljes tisztelettel

Wurster Antal

órász és látszerész.

Árverési hirdetemény.

A dárdai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Losehitz Salamon fia bezdáni lakos végrehajthatónak Szabó György és neje Szabó Katalin bezdáni lakosok végrehajtást szenvedettek elleni 97 frt 07 kr. tőkekövetelés s járulékaik iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir. járásbiróság területén levő Vörösmart községben fekvő a vörösmarti 1027. sz. tjkvben felvett + 2239 hszsz. fekvőségnek adóssokat illető részére az árverés 424 forint 14 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltek, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi október hó 26-ik napján d. e. 10 órakor Vörösmart községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szendékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%,-át, vagyis 42 frt 41 kr. készpénzben avagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. biróság mint tlkvi hatóság-nál 1891. évi augusztus hó 22-ik napján.

Jobst Béla

kir. albiró.

Özvegy Szidoli Tivadarné

műlovardája a Buzatéren.

Ma 1891. szeptember 16-án és naponta

műlovardai előadás

változatos programmal.

Helyárak:

Számzott hely 80 kr, számszatlan első hely 60 kr. Második hely 40 kr. Állóhely 20 kr. 10 éven alóli gyermekek az ülőhelyeken a felét fizetik.

Kezdeteste 8 órakor.

Vasárnap 2 nagy előadás d. u. 4 és 8 órakor.

Tardini Jakab itt tartózkodásunk alatt a lovaglásban leczkét ad. Bővebbet a lovardában.

Schaurek József utóda

Pécsett, Perczel- (ó-posta-)utca 32. sz.

tudatja a nagyérdemű közönséggel, hogy nála mindennemű új s diszes

zongorák és harmoniumok

mindig kaphatók, avagy havonként kikölcsönözhetők és használt zongorák becsereíthetők.

A hangszerek jószágáról kezeskedik.

Butorok és zongora eladó

Pécsett, Szepessy-utca 4. sz. alatt az emeleten.

RUEPPRECHT TESTVÉREK PÉCSETT.

Készít és elvállal: Vizvezeték, Fürdő, (Closet) Árnyékszék berendezéseket, részlet tárgyakat minden szabásban teljes garantiával és előnyös árak mellett.

E célra Bécsből egy különös „Instalateur” állítottunk be gyárunkba.

Hirdetésesek

igen előnyös áron vétetnek fel

kiadóhivatalunkban.

Megjelenik 40,000 példányban.

PESTI HIRLAP

független, szabadelvű, demokratikus napi közlöny.

Tizenhárom év óta a magyar olvasóközönség meggyőződhetett, hogy a **Pesti Hirlap** pártoktól és kormánytól egyaránt független lap, melybe különböző pártállású jeles publicisták irtak és irtak cikkeket; hogy a **Pesti Hirlap** politikai és társadalmi kérdésekben a hamisítatlan liberalizmust képviseli, mely iránytól, divatos jelszavak kedvéért, nehéz időkben sem tért el soha, s hogy végül a **Pesti Hirlap** mindig híven szolgálta és szolgálja a magyar demokratizmus érdekeit.

A **Pesti Hirlap** munkatársai közt Magyarország elsőrangú publicistái és szépirodalmi erői vannak.

JÓKAI MÓR

Évenként több regényt ír a Pesti Hirlap számára s azonfelül **tárcákat** egész éven át.

MIKSZÁTH KÁLMÁN

a **Tisztelt Házból** cím alatt közkezdveltségre emelkedett országgyűlési karcolatai mellett, kisebb-nagyobb **elbeszéléseket, tárcákat és humoros apróságokat.**

A régebbi és újabb publicistái és írói nemzedék egész jeles gárdája szolgáltatja a Pesti Hirlap politikai és társadalmi **vezérecikkeit, tárcáit** s a **kritikai és mulattató közleményeket**, míg az **állandó rovatokat** kipróbált hirlap-írói erők vezetik, amint azt igazolja

== a munkatársak névsora: ==

Antalik Károly,
Bársony István,
Borostyáni Nándor,
Busbach Péter, országgy.
képviselő,
Gáspár Ferenc,
Gerő Ödön (Viharos),
Halász Gyula,
Jókai Mór,
Kada Elek.

Karczag Vilmos,
gr. Keglevich István,
dr. Kenedi Géza
(Quintus), felelős szerk.,
Komor Gyula,
Légrády Károly, főszer-
kesztő.
Luby Sándor,
Mikszáth Kálmán
(Scarron).

Molnár Antal, országgy.
képviselő,
Murai Károly,
Németh Ignác,
Pósa Lajos,
Pulszky Ferenc,
Schvarcz Gyula, orsz.
képviselő,
Schmittely József, se-
gédszerkesztő,

Sebők Zsigmond,
Sebők Gyula,
Somogyi Ede,
Szana Tamás,
Szécsi Ferenc
(Franciscus),
dr. Sziklay János,
dr. Sztéryni Hugó,
Törs Kálmán, országgy.
képviselő.

A **Pesti Hirlap** naponként **16—20,** vásár- és ünnepnapokon **24—28—32 oldal** terjedelmű.

S hogy ezt a gazdag tartalmat még változatosabbá s érdekesebbé tegye, legújában

— ✨ PÁLYADIJAKÁT ✨ —

tűzött ki, még pedig

200 frtot nyer az a nő-olvasó, ki legszellemesebben megírja, hogyan szakított első udvarlójával,

200 frtot nyer a legjobb jellemrajz az ellenpárt követjelöltjéről,

100 frtot nyer a legjobb cikk arról, hogyan lehetne megakadályozni az obstrukciót a parlamentben,

100 frtot nyer a legjobb ötlet vagy adoma beküldője,

50 frtot nyer minden két hétben a legjobb újdonság.

A **Pesti Hirlap** még **rendkívüli kedvezményeket** is nyújt előfizetőinek:

1. minden két hétben **zenemellékletet,**

2. minden évben karácsonyi ajándékul

✨ a Pesti Hirlap nagy képes naptárát. ✨

(Lásd a tulsó oldalon.)

Előfizetési árak: Egész évre 14 frt. Fél évre 7 frt. Negyedévre 3 frt 50. Egy óra 1 frt 20.

Mutatványszámokat egy hétig kívánatra ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal:

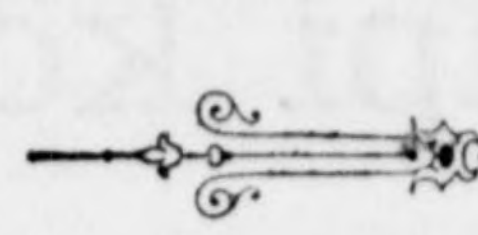

BUDAPEST, V. KER., NÁDOR-UTCA 7. SZÁM.

A PESTI HIRLAP NAPTÁRA.

Egyedüli a maga nemében az a kedvezmény, melyben a **Pesti Hirlap** részesíti előfizetőit,

Karácsonyi ajándékul

közvetlenül a karácsonyi ünnepeket megelőző napokban, minden előfizetőnek, — még a most belépő új előfizetőknek is —

— **ingyen és bérmentve** —

küldi meg a lap kiadóhivatala a **Pesti Hirlap** 1892. évi diszes nagy naptárát,

mely minden egyéb naptárt fölöslegessé tesz,

amint azt alább felsorolt tartalma kétségtelenül bizonyítja.

Aki tehát a Pesti Hirlapra októbertől kezdve — habár az előfizetési díjnak havonkénti (1 frt 20 kr.) beküldésével — előfizet: karácsonyra ajándékul kap egy 30 iv terjedelmű naptárt, mely a tavalyinál még nagyobb és diszesebb kiállítású lesz.

A naptár **cimlapját** pompás kép díszíti, melyet **ROSKÓVICUS IGNÁC** jeles festőművész rajzolt.

A 9—10 ivnyi **szépirodalmi rész** a Pesti Hirlap munkatársainak java dolgozatait tartalmazza. Köztük:

Jókai Mórtól

„**BOSZÚ A TÚLVILÁGON**”

cim alatt elbeszélést a jövő századból;

Mikszáth Kálmántól novellát „**Hol van ő eminenciája?**”

cimmal;

Murai Károlytól egyfölvonásos vigjátékot „**Vasuti kocsiban**” cim alatt;

Kenedi Gézatól csevegést „**Az előkelőségről**”;

továbbá novellát, rajzot, tárcát, kisebb-nagyobb közleményeket: **Borostyáni Nándor, Sebők Zsigmond, Törs Kálmán, Bársony István, Gerő Ödön, Kada Elek, Somogyi Ede,** stb. stb. tollából.

A naptár többi tartalma:

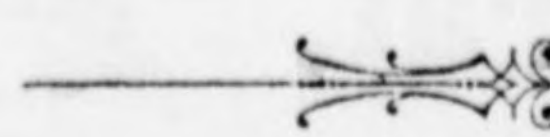

- naptári rész,** minden hónap mellé üres fehér lappal följegyzések számára;
- tiszti cim- és névtár** (központi, megyei és városi főbb tisztviselők, budapesti ügyvédek és orvosok, országgy. képviselők, bírók név- és lakjegyzékével);
- fővárosi kalauz,** sok hasznos utmutatással;
- országos- és heti vásárok** legteljesebb jegyzéke.
- sorsolási naptár, bélyegfokozati és pénzátszámítási táblázatok;**
- képek** (24—30 oldal) magyarázatokkal és hirdetések.

Ennél teljesebb és gazdagabb tartalmu naptár ma valóban nem készül hazánkban. **S ezt minden, október 1-vel belépő új előfizető is megszerezheti magának,** egyetlen krajeár ráfizetés nélkül.

(A többit lásd a másik oldalon.)

A Pesti Hirlap előfizetési ára:

Egész évre 14 frt. | Fél évre 7 frt. | Negyedévre 3 frt 50 kr. | Egy hóra 1 frt 20 kr.

— **Rendes zenemellékletek.** —

Mutatványszámokat kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal:

Budapest, V. ker., nádor-utca 7. szám.